

(Köpəyə ehsan)

Var idi Şahsevəndə bir hacı,
 Şahsevənlər təmam möhtaci.
 Sahibi-dövlət idi çox ol kəs,
 Naqəvü ¹
 Vardı Bozlar adında bir köpəyi,
 Qoyunun pasibanı, at köməyi.
 Əzqəza, bir gün öldü Bozlari,
 Oldu hacı onun əzadari.
 Edibən qüsl, hazır etdi kəfən,
 İzzət ilə götürdü çox yerdən.
 Qazıb əhli-qübur içində məzar,
 Oldu mədfun qəbr-ara Bozlar.
 Verdi Bozlara yeddi gün heyrat,
 İstədi həqdən ona həsənat.
 Həli olmuş bu halə bir molla,
 Çəkdi fəryad, qıldı vaveyla.
 Dedi: - Va millətə! Nədir bu xəta,
 Zəyə oldu şəriəti-qərra.
 Dindən çıxdı bu güruhi-əvam,
 Bərtərəf oldu hörməti-islam.
 İt nədir, dəfnü kəfnü qəbristan,
 Getdi əldən şəriətü Quran.
 Məndi bi at molla, düşdü yola,
 Ta gedir məhşər eyləsin bərpa.
 Çatmamışdı hənuz o hiylətgər,
 Verdilər həciyə bu halı xəbər-
 Ki, filan molla qilü qalə gəlir.
 Dedi: - Yox, özgə bir xəyalə gəlir.
 Sürüdən tez ayırdı əlli qoyun,
 Dedi: - Siz bunları yol üstə qoyun.
 Özü çıxdı onun qabağınə,
 Mollanın keçdi solü sağınə.
 Dedi: - Ey naibi-imami-zəman,
 Sənə olsun atam-anam qurban!
 Öldü Bozlar, ah, sındı belim,
 Kaş gözündən bataydı cümlə elim.
 Nəcə Bozlar, o çapükü huşyar,
 Pəncədən şirü yelgədən kaftar.
 Canavar ondan eylə qorxardı-
 Ki, sədasın eşitcək ağlardı.

kusfəndü

2

çö

Hafizi-xeylū pasibani-rəmə.
Gecə-gündüz olan şəbani-rəmə.
Sahibi-dövlət ilə malım idi,
Baisi-sərvətü cəlalım idi.
Çox idi gərdənimdə həqqi mənim,
Dedi: - Olsun hərirdən kəfənim.
Hər vəsiyyəti ki, etdi qıldım əməl,
Bir vəsiyyəti sizinçün etmiş əzəl.
Söyləyib siz cənabə əlli qoyun,
Demişəm onları yol üstə qoyun.
Qoyun adın eşitdi çün molla,
Dedi: - Əhsən bu halə, nami-xuda!
İt demə, ol dəxi bizim birimiz,
Belə ölmüşlərə fəda dirimiz.
Rəhməti-həqqə ol düçar olsun,
Səgi-Əshabi-kəhfə yar olsun.
Oxuyub sidq ilə ona yasin,
Özü də saxladı onun yasin.

-
1	Naqə - dişi dəvə.
2	Kusfənd – qoyun.
3	Fərəs – at.